907/13

Den 21. januar 2013 blev i sag nr. 82.594:

xxxxxx xxx xxxxxxxx
xxxxxxxx xx
xxxx xxxx

mod

DFIM
Philip Heymans Allé 1
2900 Hellerup

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Klageren har som fører af et uforsikret motorkøretøj (ATV) været impliceret i et færdselsuheld den 3/4 2008. Sagen, der er behandlet af DFIM, er indbragt for nævnet, fordi klageren er utilfreds med, at han er pålagt fuld skyld for færdselsuheldet. Han er desuden utilfreds med erstatningsopgørelsen.

DFIM har i første række gjort gældende, at sagen bør afvises. Afvisningspåstanden begrundes med, at DFIM er indtrådt i sagen som garantifond og ikke som ansvarsforsikring, og at der i øvrigt ikke foreligger et aftaleforhold mellem klageren og DFIM. I anden række har DFIM gjort gældende, at klageren med rette er pålagt fuld skyld, fordi skaden er sket under hans venstresving mod privat indkørsel. Det er desuden DFIM's opfattelse, at erstatningen er opgjort korrekt.

Af klagen, som nævnet har modtaget den 21/5 2012, fremgår:

"1. Sagsfremstilling, kort redegørelse for sagen.
Jeg var involveret i et færdselsuheld den 3. april 2008, da jeg i forbindelse med et venstresving på …vej blev påkørt af en bagfra kommende motorcyklist.
Politiet rejste krav om bødestraf
- for at have kørt på en ATV, som ikke var indregistreret,
- for ikke at have tegnet lovpligtig ansvarsforsikring for ATV'en
- for ikke i god tid at have trukket ind mod midten af vejen, inden venstresvinget, og
- for ikke at have givet tegn inden venstresvinget.

2. 82.594

Ved byretten i … blev jeg den 25. maj 2011 idømt en bøde på 1.500 kr (500 kr for hvert af de tre første punkter), mens dommeren fandt det sandsynliggjort, at jeg havde givet tegn inden svingningen og derfor frikendte mig vedrørende sidste punkt.

Dommen tager ikke stilling til en eventuel skylddeling, og tager heller ikke stilling til modpartens erstatningskrav, men henviser dette til særskilt behandling.

Min ATV var ikke ansvarsforsikret, og modpartens motorcykel var ikke kaskoforsikret. Ved brev af 6. juni 2011 fremsendte modparten et erstatningskrav på i alt 103.571,73 kr og ved brev af 21. juni 2011 fremsendte jeg et forligsforslag på 15.000 kr.

Ved brev af 30.08.2011 meddelte DFIM, Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring, at de indtrådte i sagen. Bilag …

Jeg svarede DFIM ved brev af 07.09.2011, Bilag 2, hvor jeg bl.a. gjorde opmærksom på, at
- der skal ske en skylddeling, da modpartens høje hastighed var en medvirkende årsag til uheldet,
- erstatningsbeløbet for modpartens motorcykel skal opgøres med udgangspunkt i motorcyklens salgsværdi umiddelbart før uheldet med fradrag for salgsværdien efter uheldet,
- det er udokumenteret, hvilken motorcykel modparten kørte på.

Ved brev af 20.10.2011 meddelte DFIM, at de administrativt har vurderet, at jeg bærer ansvaret for uheldet 100%. Samtidigt meddeles det, at erstatningskravet vil blive opgjort ved en taksator. Bilag …

Jeg tog til genmæle ved brev af 5.11.2011, hvor jeg redegjorde for mit synspunkt om, at der skal ske en skylddeling. Bilag …

Ved brev af 16.01.2012 fastholder DFIM, at der ikke skal ske skylddeling, og meddeler samtidigt, at taksatoren har opgjort erstatningsbeløbet for motorcyklen til 43.000 kr. Bilag …

Jeg protesterede over den fastsatte værdi af motorcyklen ved brev af 23.01.2012 og gjorde samtidigt opmærksom på, at ved totalskadeerstatning tilfalder den beskadigede motorcykel mig. Jeg bad derfor om, at få tilsendt kopi af taksatorens rapport, og få oplyst, hvor den beskadigede motorcykel kunne afhentes. Bilag …

DFIM svarede ved brev af 26.04.2012, at resterne af motorcyklen er vurderet til ikke at have nogen værdi og at de er bortskaffet. Men i stedet for et erstatningsbeløb på 43.000 kr er DFIM nu villige til at acceptere en tilbagebetaling på 40.000 kr.
Taksatorens rapport er ikke vedlagt, og mit ønske om at få tilsendt kopi af denne kommenteres ikke. Bilag …

Jeg er ikke enig i, at motorcyklens værdi kan opgøres til 43.000 kr, og jeg er heller ikke enig i, at resterne ikke har nogen værdi. Jeg anmoder derfor endnu engang DFIM om at fremsende kopi af taksatorens rapport. Bilag …, brev af 1.05.2012.

Ved brev af 10.05.2012 meddeler DFIM, at de ikke er villige til yderligere drøftelser og truer med at overgive sagen til fogedretten medmindre et beløb på 40.720 kr indbetales inden 10 dage. Mit ønske om at modtage kopi af taksatorrapporten kommenteres ikke. Bilag ...

Jeg har herefter indbetalt det krævede beløb med kommentar om, at erstatningsbeløbets opgørelse ikke anerkendes, og at jeg tager forbehold for genoptagelse af sagen.

2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet?
1. DFIM skal anerkende, at byrettens dom af 25. maj 2011 ikke tager stilling til en eventuel skylddeling og dermed ikke kan lægges til grund for at pålægge mig 100% ansvar. DFIM må enten anerkende, at der skal ske skylddeling, eller ved fremlæggelse af domme i tilsvarende sager sandsynliggøre, at jeg ved en retslig afgørelse ville være blevet pålagt ansvaret 100%.

2. DFIM skal anerkende, at der ved erstatningskravets opgørelse skal tages udgangspunkt i motorcyklens værdi umiddelbart før uheldet med fradrag af motorcyklens værdi efter uheldet. DFIM skal i den forbindelse fremlægge dokumentation for fabrikat, mærke og årgang for den skadede motorcykel samt sandsynliggøre den vurderede værdi umiddelbart før uheldet. Desuden skal DFIM redegøre for, på hvilken måde den skadede motorcykel er bortskaffet. DFIM skal anerkende, at værdien af den skadede motorcykel tilfalder mig, idet motorcyklen er bortskaffet."

Heroverfor har DFIM i brev af 18/6 2012 til nævnet anført:

"**Behandling af sagen ved Ankenævnet for Forsikring**
DFIM indtræder som garantifond umiddelbart overfor en skadelidt som følge af uheld i Danmark der er forvoldt af et uforsikret køretøj jf. bekendtgørelse nr. 579 af 6. juni 2007. DFIM har herefter fuld regresret mod den erstatningsansvarlige jf. § 21, stk. 5.

Som ovenfor anført fremgår det af lovteksten, at DFIM indtræder som garantifond og ikke som ansvarsforsikring. Dette understøttes endvidere af den udvidede regresret DFIM er tillagt jf. bekendtgørelse nr. 579 af 6. juni 2007, § 21, stk. 5, i modsætning til ansvarsforsikringens begrænsede regresret jf. færdselslovens § 108, stk. 2.
Der er endvidere ikke noget kontraktforhold mellem klager og DFIM, som er grundlaget for en ansvarsforsikring.

På baggrund af ovenstående, er DFIM derfor af den opfattelse at klager ikke har mulighed for at indbringe sagen for Ankenævnet for Forsikring, idet DFIM ikke er at betragte som klagers ansvarsforsikringsselskab. DFIM henstiller derfor til, at sagen afvises.

Kommentarer til det materielle indhold i sagen
Klager har ved Retten i … oplyst, at han kørte i kanten af vejen. Han skulle dreje til venstre ind på naboejendommen 200 meter nede ad vejen. Køretøjet havde ikke blinklys. Han kiggede sig tilbage og rakte armen ud, uagtet han ikke så nogen. Der er en bakke så han befandt sig i et hul. Der er 200 meter til toppen af bakken. Han kørte ca. 30 km/t og inden han drejede kørte han måske 5 km/t. Da han drejede sagde det lige pludselig bum og han vågnede i indkørslen til den ejendom han skulle dreje ind på. Sammenstødet med [modparten] skete lidt uden for indkørslen.

[Modparten] har ved Retten i … forklaret, at han kom kørende med 70-80 km/t. Han så klager køre på sin ATV i højre side af vejen og lagde an til overhaling. Klager foretog, uden tegngivning, svingning til venstre ind ad privat indkørsel og [modparten] kunne kun nå at bremse lidt og få lagt motorcyklen ned så han kurede hen ad asfalten og ramte ATV'en i siden.

Sagen bliver udsat med henblik på forelæggelse for en bilinspektør idet klager er af den opfattelse, at [modparten] har kørt for stærkt og derfor bærer en del af ansvaret for uheldet. Bilinspektøren kommer frem til, at [modparten]s hastighed ved blokadesporets begyndelse kan ansættes til ca. 80 km/t.

4. 82.594

I brev af den 1. august 2008, meddeler … Politi, at sagen mod [modparten] er indstillet idet dennes kørsel ikke skønnes at have indebåret en overtrædelse af færdselsloven. Begrundelsen for indstillingen var, at det var klagers kørsel der var årsag til uheldet.

Ved dom afsagt den 25. maj 2011 har retten lagt til grund, at klager ikke inden svingningen til venstre trak ud til midten af vejen. Efter bevisførelsen lagde retten endvidere til grund, at [modparten] ikke havde overskredet den tilladte hastighed. Klager fandtes derfor skyldig i overtrædelse af færdselslovens § 118, jf. § 3, stk. 1 og § 17, stk. 1, jf. § 16, stk. 3. Retten fandt det ikke tilstrækkeligt bevist, at klager ikke havde ramt armen ud inden svingning og klager blev derfor frifundet for denne del af anklagen.

Skaden på [modpartens] motorcykel er opgjort af Taksatorringen. Køretøjet blev erklæret for totalskadet og erstatningen blev fastsat til kr. 43.000,00. Resterne blev vurderet til en værdi af kr. 0,00 og blev bortskaffet.
Klager kunne ikke acceptere at betale mere end kr. 40.000,00 for køretøjet, og DFIM imødekom dette forligstilbud.

Udover skaden på motorcyklen, var [modparten] sygemeldt i 4 dage, hvorefter han fik svie og smerte for et beløb på kr. 720,00. Som dokumentation for sygeperioden indhentede DFIM en lægeattest fra [modparten]s egen læge som blev honoreret med kr. 1.137,50. Derudover har sagen været forelagt en ekstern lægekonsulent med en faktura på kr. 1.500,00 til følge.

DFIM har gjort regres mod klager for i alt kr. 40.720,00, dvs. ikke for udbetalingerne til lægerne.

Ved sammenstød mellem to motordrevne køretøjer skal ansvaret for uheldet afgøres efter omstændighederne jf. færdselslovens § 103, stk. 2 for så vidt angår tingskaden. Der påhviler klager et objektivt ansvar for modpartens personskade jf. færdselslovens § 103, stk. 1, jf. § 101, stk. 1 og 2.

Klager skulle inden sit venstresving have sikret sig at denne manøvre kunne ske uden gene for andre jf. færdselslovens § 16, stk. 2. Dette har klager ikke sikret sig, idet der sker et sammenstød med modparten som er i færd med en overhaling af klager. Det bemærkes endvidere, at der er tale om svingning mod privat indkørsel.

Med udgangspunkt i retspraksis samt praksis fra Ankenævnet for Forsikring, er det DFIM's opfattelse at ansvaret for uheldet fuldt ud påhviler klager."

Hertil har klageren i brev af 29/6 2012 til nævnet bemærket:

"1. Er klager berettiget til at få sin sag behandlet ved Ankenævnet for forsikring?
DFIM, Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring, er en forening, hvor alle danske forsikringsselskaber, som tegner ansvarsforsikringer for motorkøretøjer, er medlem. Ankenævnet for Forsikring er etableret af de samme forsikringsselskaber, som er medlem af DFIM.

Der hersker ikke tvivl om, at en klage som den aktuelle, hvis den var rejst over for et dansk forsikringsselskab hvori jeg havde tegnet ansvarsforsikring for den involverede ATV, ville være blevet behandlet af Ankenævnet.

I den aktuelle sag har Lærerstandens Brandforsikring, som er medlem af DFIM, afvist at min ATV var omfattet af den tegnede familieansvarsforsikring, og herefter er DFIM trådt ind i sa-

gen, og har i enhver henseende ageret som om DFIM er ansvarsforsikringsselskab for mig. Det forekommer derfor ganske oplagt, at en klage over en forening, hvis medlemmer udelukkende er forsikringsselskaber, og som agerer som et ansvarsforsikringsselskab, kan behandles af Ankenævnet for Forsikring.

Hvis DFIM og Ankenævnet, helt mod forventning, bliver enige om, at min klage ikke kan behandles af Ankenævnet skal jeg bede om at få oplyst, hvilken ankeinstans klagen over DFIM så kan indbringes for.

2. Skylddeling

Politiet blev tilkaldt umiddelbart efter at uheldet havde fundet sted, men fandt ikke anledning til at foretage opmåling af nogen art på uheldsstedet eller på anden måde dokumentere omstændighederne omkring uheldet. Af denne grund findes der ikke nogen dokumentation for motorcyklistens hastighed inden uheldet.

Motorcyklistens hastighed er, flere år efter uheldet, beregnet til at have været ca 80 km/t på det tidspunkt, hvor motorcyklisten væltede forud for sammenstødet. Ifølge sit eget vidneudsagn væltede motorcyklisten efter at have forsøgt at bremse. Når hastigheden er beregnet til at være ca 80 km/t på det tidspunkt, hvor motorcyklisten væltede, er det åbenbart, at hastigheden var højere end 80 km/t forud for væltningen.

Motorcyklisten og jeg er enige om, at jeg kørte i højre vejside med meget lav hastighed, for herefter at krydse vejen i en næsten vinkelret bane. Sammenstødet fandt sted i venstre side af vejen, set i kørselsretningen for såvel motorcyklisten som mig selv. Motorcyklisten har oplyst til retten, at han observerede mig foran sig, kørende i samme retning som ham selv og yderst i højre vejside, da han passerede bakketoppen.

Motorcyklisten var altså 100 m eller mere bag mig, da han observerede mig første gang hvor jeg befandt mig i vejens højre side, mens sammenstødet fandt sted i vejens venstre side. Ved anvendelse af fysikkens love kan det herefter beregnes, at motorcyklistens hastighed må have været mindst 100 km/t da han første gang observerede mig - ellers kunne sammenstødet ikke have fundet sted.

Politiet har ikke foretaget en vurdering af motorcyklens hastighed forud for uheldet, og byrettens dom tager ikke stilling til spørgsmålet om eventuel skylddeling. Derfor har jeg i min klage anført, at DFIM enten må anerkende, at der skal ske en skylddeling under hensyntagen til, at det er sandsynliggjort, at motorcyklisten kørte væsentligt hurtigere end den tilladte hastighedsgrænse, alternativt ved fremlæggelse af domme i tilsvarende sager sandsynliggøre, at jeg ved en retslig afgørelse ville være blevet pålagt ansvaret 100%.

DFIM anfører i deres skrivelse af 18.06.2012, at 'Med udgangspunkt i retspraksis samt Ankenævnet for Forsikring er det DFIM's opfattelse, at ansvaret for uheldet fuldt ud påhviler klager'. DFIM må enten anerkende, at der skal ske en skylddeling eller henvise til konkrete, relevante domsafsigelser.

3. Erstatningsbeløbets opgørelse.

DFIM anfører i deres skrivelse af 18.06.2012, at skaden på motorcyklen er opgjort af Taksatorringen og anfører samtidigt at 'klager kunne ikke acceptere at betale mere end kr 40.000 for køretøjet, og DFIM imødekom dette forligstilbud.'

Dette er en absolut misvisende fremstilling af den korrespondance som har fundet sted mellem mig og DFIM, idet jeg ikke på noget tidspunkt har fremsat et forligstilbud overfor DFIM.

Derimod har jeg fremsat et forligstilbud til motorcyklisten hvor jeg anfører, at værdien af motorcyklen højst kan ansættes til 40.000 kr. Men dette forligstilbud er fremsat under den klare forudsætning, at der skal ske en skylddeling, og endte op med et tilbud om et beløb på 15.000 kr til fuld og endelig erstatning. Dette forligsforslag er altså ikke fremsat til DFIM, og har nogle forudsætninger som medfører, at DFIM ikke på nogen måde kan påberåbe sig, at jeg har anerkendt et erstatningsbeløb på 40.000 kr.

Tværtimod har jeg ved flere lejligheder anmodet om, at DFIM dokumenterer hvilken motorcykel modparten kørte på (brev af 07.09.2011 til DFIM), og anmodet om at modtage kopi af Taksatorringens vurderingsrapport (breve af 23.01.2012 og 01.05.2012 til DFIM samt min klage til Ankenævnet).

Ved skrivelse af 18.06.2012 gentager DFIM, at værdien af motorcyklen er opgjort af Taksatorringen, samt at værdien af resterne er opgjort til kr 0 og at resterne er blevet bortskaffet. DFIM finder stadigvæk ikke anledning til at fremlægge Taksatorringens rapport, hvilket forekommer ganske ejendommeligt.

Jeg mener ikke, at motorcyklens værdi før uheldet er dokumenteret, og jeg finder det usandsynligt at resterne skal opgøres til 0 kr, og jeg finder det uacceptabelt, at resterne er bortskaffet uden dokumentation. DFIM skal dokumentere motorcyklens værdi før uheldet og dokumentere på hvilken måde resterne er bortskaffet, som minimum må DFIM fremlægge Taksatorringens rapport."

Herefter har DFIM i brev af 6/7 2012 til nævnet anført:

"Ankenævnets kompetence
Vi fastholder vores tidligere argumentation.

Med hensyn til øvrige klageinstanser kan vi oplyse, at vores hjemting er ved Retten i Lyngby.

Ansvarets placering
Vi henholder os i det store og hele til vores tidligere bemærkninger.

Vi vil dog henlede opmærksomheden på Ankenævnets udtalelse i bl.a. sag nr. 80.085. Nævnet udtaler, at ansvaret i en venstresvingssituation som den omhandlende som udgangspunkt pålægges den venstresvingende medmindre det godtgøres at den anden trafikant har medvirket til skaden, fx ved for høj hastighed.

Bevisbyrden for modpartens høje hastighed påhviler klager og den er ikke løftet i den konkrete sag.

Endvidere er vi af den opfattelse, at der er tale om skærpende omstændigheder idet klager kører på et køretøj, der ikke er beregnet til kørsel på offentlig vej og foretager et venstresving helt ude fra højre side af vejen mod privat indkørsel. Klagers adfærd har ikke været forventelig for modparten og det må komme klager til skade.

Erstatningsbeløbets opgørelse
Vi vedlægger til orientering den udfærdigede taksatoropgørelse fra Taksatorringen.

Det er fast praksis i DFIM, at skader bliver opgjort af en uvildig taksator og DFIM anvender Taksatorringen til denne opgave.

Vi er af den opfattelse, at klagers modpart har fået erstatning for den forvoldte skade af klager og ikke mere. Endvidere har taksatoren vurderet resterne til havende en værdi på kr. 0,00 og vi finder ikke grundlag for at bestride taksatorens vurdering, ej heller at klager har ført bevis for at opgørelsen er forkert.

Vi fastholder derfor, at skaden er korrekt opgjort."

Klageren har i brev af 11/7 2012 til nævnet anført:

"1. Er klager berettiget til at få sin sag behandlet ved Ankenævnet for forsikring?
Jeg har ikke yderligere kommentarer til DFIM's mærkværdige synspunkt om, at Ankenævnet ikke kan behandle min klage

2. Skylddeling
DFIM henviser til Ankenævnets sag 80.085 for derigennem at begrunde, at jeg bærer 100% af skylden for færdselsuheldet. Men det må konstateres, at denne sag ikke har nogen relevans i den aktuelle situation. Sag 80.085 omhandler et venstresving efter fremkørsel for ubetinget vigepligt.

Tværtimod synes der at være almindelig enighed om, at der skal ske skylddeling ved uheld, hvor de to parter kører i samme retning og hvor den forankørende part foretager svingning til venstre. Jf. eksempelvis sag 77.356, sag 77.402, sag 75.136 og sag 74.441.

For så vidt angår bevis for motorcyklistens for høje hastighed må jeg henvise til den allerede foreliggende korrespondance. Motorcyklisten har som vidne i retten forklaret, at han så mig foran sig på ca 100 m's afstand, hvor jeg kørte yderst i højre vejside. Alligevel skete sammenstødet yderst i venstre side af vejen. Ved anvendelse af fysikkens love om sammenhængen mellem vejlængde, hastighed og tid, s=v*t, er det åbenbart, at sammenstødet kun kan finde sted under forudsætning af, at motorcyklisten, på det tidspunkt hvor han så mig første gang, kørte med mere end 100 km/t. DFIM henviser til byrettens dom; nærlæsning af dommen viser, at politiets sagkyndige afviser at udtale sig om motorcyklistens hastighed forud for, at han væltede.

Til slut skal det bemærkes, at DFIM ikke har ret når de anfører, at min ATV ikke var beregnet til kørsel på offentlig vej. Den var ikke indregistreret, idet jeg anså den for at være et arbejdsredskab, men der er intet til hinder for, at en ATV registreres til kørsel på offentlig vej.

3. Erstatningsbeløbets opgørelse.
DFIM har langt om længe fremsendt kopi af taksatorens rapport, og fastholder, at taksatoren har opgjort motorcyklens handelsværdi til 43.000 kr og opgjort resternes værdi til 0 kr.

Det er korrekt, at taksatoren har opgjort handelsværdien til 43.000 kr. Derimod er det ikke korrekt, at taksatoren har opgjort værdien af resterne til 0 kr. Det fremgår af taksatorens rapport at 'erstatningen er aftalt incl. rester da sagens udfald ikke kendes'.

Denne bemærkning forekommer meget ejendommelig, da det må være taksatorens opgave at vurdere motorcyklens handelsværdi umiddelbart før uheldet og vurdere resternes værdi umiddelbart efter uheldet uden hensyntagen til nogen som helst andre forhold. Bemærkningen er så meget mere ejendommelig, som at byrettens dom forelå på tidspunktet for taksatorens vurdering af motorcyklen. Der forelå altså ikke nogen sag, hvis udfald ikke var kendt. Det

kan altså konstateres, at taksatoren har opgjort motorcyklens handelsværdi til 43.000 kr, og herudover foræret resterne til motorcyklisten.

For fuldstændighedens skyld skal det bemærkes, at taksatoren har opgjort motorcyklens handelsværdi meget fordelagtigt for motorcyklisten. Jeg har tidligere, ved gennemgang af bl.a. salgsannoncer i Den blå Avis, dokumenteret overfor såvel motorcyklisten som DFIM, at en tilsvarende motorcykel, umiddelbart efter uheldet, kunne erhverves for et mindre beløb.

I sin rapport oplister taksatoren ganske nøje hvilke dele af motorcyklen, der blev beskadiget ved uheldet med henblik på opgørelse af omkostningerne ved reparation. Ubeskadigede dele er naturligvis ikke nævnt, og heraf fremgår, at så væsentlige dele som eksempelvis motor, stel, hjul, hjulophæng, transmission og bremser er ubeskadigede. Disse dele skønnes at repræsentere en værdi af ikke under 10.000 kr som reservedele. Jeg vedlægger billeder af motorcyklen, taget umiddelbart efter uheldet, som dokumentation.

Jeg fastholder, at der skal finde en skylddeling sted, jf. de afgørelser i lignende sager, som Ankenævnet har truffet, samt at erstatningen til motorcyklisten skal opgøres som handelsværdien med fradrag af værdien af resterne, jf. den almindelige erstatningsret."

DFIM har i brev af 23/7 2012 til nævnet anført:

"Ansvarets placering
Vi må igen henvise til Ankenævnets praksis vedrørende venstresving til privat indkørsel, hvor det er praksis at den venstresvingende part pålægges det fulde ansvar, jf. også færdselslovens § 16 stk. 1 og stk. 2.

Vi henviser ligeledes til, at der ikke er fundet bevis for den af klager påståede høje fart.

Erstatningens størrelse
Vi har forsøgt at få en kommentar til taksatorens opgørelse men han er på ferie 14 dage endnu. Såfremt det er muligt ønskes sagen udsat til vi har taksatorens kommentarer til værdifastsættelsen af resterne."

Klageren har ved brev af 1/8 2012 til nævnet anført, at taksatoren tillige bør redegøre for, hvad der menes med taksatorrapportens kommentar "erstatningen er aftalt incl. rester, da sagens udfald ikke kendes".

DFIM har herefter ved brev af 8/8 2012 meddelt nævnet, at det har anmodet taksatoren om en redegørelse vedrørende køretøjets og resternes værdi. Derudover har det bedt ham om at forklare kommentaren i taksatorrapporten.

I forlængelse heraf har DFIM i brev af 15/8 2012 til nævnet anført:

"Vi vender hermed tilbage til sagen idet vi har modtaget taksators kommentarer til klagers klagepunkter.

9. 82.594

Taksator har redegjort som følger:

Det var ikke muligt at få opkøbere af rester til at afgive et bindende tilbud på køb af rester, når resternes beskaffenhed og alder ikke endeligt kendtes.

Dette fordi der ingen afklaring var i sagen. Rester vil naturligvis tabe yderligere værdi i den tid de henstår, og i dette tilfælde havde resterne allerede henstået længe.

Taksator kunne derfor ikke sætte en værdi af resterne som også ville holde i praksis.

Derudover var skadelidtes krav langt højere end pålydende erstatning, og taksator og skadelidte var ikke enige om værdien af motorcyklen.

Skadelidte ville derfor hverken frigive motorcykel eller registreringsattest før erstatningen var udbetalt. Han var derimod (lettere modvilligt) indforstået med at acceptere erstatningen og lade rester være en del af denne.

Taksator fandt således ingen bedre løsning end den valgte."

Klageren har i brev af 20/8 2012 til nævnet anført:

"DFIM skriver, at der er indhentet supplerende oplysninger fra den taksator, som vurderede den skadede motorcykel og refererer herefter taksators redegørelse. Jeg antager, at taksators redegørelse foreligger skriftligt, hvorfor DFIM opfordres til at fremsende denne. Hvis taksators redegørelse ikke foreligger skriftligt anmodes DFIM om at forelægge deres skrivelse af 15.08.2012 for taksator med henblik på at opnå taksators skriftlige godkendelse af den gengivne redegørelse. På grund af mine nedenstående synspunkter vedrørende taksatorens supplerende kommentarer er det af stor interesse at det sikres, at taksatoren er citeret korrekt i skrivelsen fra DFIM.

DFIM oplyser i deres skrivelse at taksator har redegjort som følger:

'Det var ikke muligt at få opkøbere af rester til at afgive et bindende tilbud...' og 'Rester vil naturligvis tabe yderligere i værdi i den tid de henstår...'
Taksatoren besigtigede den skadede motorcykel den 15.09.2011 (jf. taksators rapport af 26.10.11) og ifølge ovenstående citat fra DFIM' s skrivelse fremgår det, at taksator forsøgte at fastslå resternes værdi på besigtigelsestidspunktet ved at kontakte mulige opkøbere.

Herved begår taksator en meget væsentlig erstatningsretlig fejl. Skadelidtes tab skal opgøres som differencen mellem den skadede motorcykels værdi umiddelbart før uheldet og resternes værdi umiddelbart efter uheldet. Skadedatoen var 03.04.2008, hvilket korrekt fremgår af taksators rapport, og det var derfor taksators opgave at fastslå hvilken værdi resterne havde den 03.04.2008, og ikke den 15.09.2011 - 3½ år efter skadetidspunktet.

Det er imidlertid væsentligt samtidigt at bemærke, at taksator citeres for, at 'det var ikke muligt at få opkøbere af rester til at give et bindende tilbud...' og 'Rester vil naturligvis tabe yderligere i værdi...' Dette dokumenterer, at resterne, selv 3½ år efter uheldet, havde en værdi, hvilket yderligere bekræftes af skadelidtes meget store interesse i at beholde resterne.

Det kan altså konkluderes, at resterne havde en værdi på skadetidspunktet; taksator har imidlertid forsømt at fastslå denne værdi.

10. 82.594

Taksator citeres desuden for 'Dette fordi der ingen afklaring var i sagen' hvilken udtalelse forekommer meget uklar. DFIM skrev i skrivelse af 30.08.11 til mig, at de samme dag havde anerkendt erstatningspligten overfor skadelidte. Der forelå altså anerkendelse af erstatningspligten fra DFIM's side i god tid før taksator foretog besigtigelsen.

Taksator citeres herudover for, at 'Skadelidte ville derfor hverken frigive motorcykel eller registreringsattest før erstatningen var udbetalt'. Det fremgår af taksatorrapporten af 26.10.11, at 'reg.attest modtaget', hvilket er i mærkelig modsætning til den udtalelse, som taksator nu citeres for. Igen må det erindres, at det var taksators opgave at fastslå skadelidtes tab på uheldstidspunktet; at (citat) 'skadelidtes krav var langt højere end pålydende erstatning, og taksator og skadelidte ikke var enige om værdien af motorcyklen' er altså i denne forbindelse aldeles irrelevant.

Det kan konkluderes at taksator har opgjort motorcyklens handelsværdi til 43.000 kr og desuden bekræfter, at resterne har en værdi. Taksator har dog ikke har været i stand til at opgøre værdien af resterne, dels på grund af skadelidtes manglende samarbejdsvilje, dels på grund af taksators manglende kendskab til de erstatningsretlige regler, hvilket sidste medførte, at taksator forsøgte at opnå et bindende købstilbud af resterne på tidspunktet for besigtigelsen i stedet for at fastslå hvilken værdi resterne havde på skadetidspunktet, 3½ år tidligere.

Jeg har tidligere dokumenteret, at motorcyklens handelsværdi på skadetidspunktet var ca 40.000 kr, blandt andet ved fremlæggelse af salgsannoncer fra Den blå Avis. Jeg har desuden, ved billeder af den skadede motorcykel, sandsynliggjort, at resterne har en værdi, hvilket bekræftes af taksators redegørelse i DFIM's brev og yderligere bekræftes ved skadelidtes store interesse i at overtage resterne. Jeg må derfor insistere på, at DFIM tilbagebetaler et beløb svarende til værdien af resterne, hvilket skønnes til at være ikke under 10.000 kr.

Herudover fastholder jeg, at der bør finde skylddeling sted, jf. Ankenævnets tidligere afgørelser i tilsvarende sager."

DFIM har i brev af 28/8 2012 til nævnet anført:

"Resters værdi
Taksator har oplyst, at resternes værdi er indregnet i erstatningen på kr. 43.000,00, dels pga. uenighed omkring motorcyklens værdi og dels pga. manglende bud fra købere.

Vi må derfor fastholde, at taksator har taget stilling til resternes værdi og at erstatningen er korrekt opgjort.

Såfremt Ankenævnet mener at modtagelse af taksatorens mundrette forklaring er relevant for afklaring af sagen, fremsender vi den gerne. Vi mener dog ikke at det er af afgørende betydning at klager får adgang til taksatorens mail, da der er tale om et internt arbejdsdokument."

Efterfølgende har klageren i brev af 7/9 2012 til nævnet anført:

"Det bekræftes i DFIM's skrivelse, at taksatorens supplerende udtalelser foreligger i form af en mail, som imidlertid anses for at være et internt arbejdsdokument og derfor ikke ønskes fremlagt.

Det er påfaldende og beklageligt, at DFIM ikke ønsker at fremlægge denne mail, ikke mindst på baggrund af, at DFIM havde en tilsvarende modvilje mod at fremlægge den egentlige tak-

satorrapport. Da den endeligt blev fremlagt kunne det konstateres, at DFIM ikke havde citeret korrekt fra rapporten.

Jeg tager DFIM's synspunkt til efterretning; både DFIM og den anvendte taksator har begået væsentlige fejl i behandlingen af denne sag, og nu må den afsluttes.

Jeg fastholder mine synspunkter om, at
- der skal finde skylddeling sted og
- der skal ske fradrag i erstatningen svarende til værdien af resterne af den skadede motorcykel, opgjort på skadetidspunktet.

Med de nu foreliggende oplysninger i sagen mener jeg, at Ankenævnet kan afsige deres kendelse."

Nævnet har fået forelagt de bilag, parterne har fremlagt, herunder politirapporten, taksatorrapporten, udskrifter af rets- og dombogen samt fotos af modpartens beskadigede motorcykel.

Nævnet udtaler:
Uanset at DFIM er at anse for en garantifond, optræder fonden reelt som ansvarsforsikrer for skadevolder i forhold til 3. mand. Med henvisning hertil finder nævnet, at klageren er berettiget til at få sin sag behandlet ved Ankenævnet for Forsikring, hvilket i øvrigt er i overensstemmelse med nævnets praksis.

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet at kunne lægge til grund, at skaden skete, da klageren skulle svinge til venstre mod privat indkørsel. Det er nævnets opfattelse, at klageren i en situation som den omhandlede, hvor der skete kollision med et bagfrakommende køretøj, mest sandsynligt ville blive pålagt fuld skyld under en retssag. De oplysninger, klageren er fremkommet med om modpartens hastighed, er ikke af en sådan karakter, at de kan begrunde et andet resultat. Nævnet kan således ikke kritisere, at klageren er pålagt fuld skyld for færdselsuheldet.

Nævnet har ikke grundlag for at kritisere, at DFIM i overensstemmelse med sædvanlig praksis har udbetalt erstatning på basis af den taksering, som taksatoren har foretaget.

12. 82.594

Ovenstående udelukker ikke, at en nærmere bevisførelse ved en domstol vedrørende værdien af resterne af motorcyklen vil kunne begrunde et andet resultat for så vidt angår disse.

Med dette forbehold

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Poul Sørensen